

Dieks was aajt nen klookn keal

Dieks was dood. De heele boerschop stun op 'n ein. Hee was toch aajt zoo nen stèrken keal en now meer ne wek kraank wes en rech nooit wat mekeert.

En dan nog meer dree en vieftig joar. Ze waar'n amoal op 'n biestern. Meer Hanna was d'r mooi an too, dee bleef alleen zitt'n met ne koppel keender en amoal van dat kleine grei, dree jongs en veer wichter. De noabers waarn de groow-neugers, dee hadd'n anzeg en s'oams was et bidd'n an et stèrfhoes. De heele del was vol. Noa et bidd'n was Hanna onwies drok met alle leu. Amoal woll'n ze help'n en ze leun' eer nig in 'n stek, doar kon ze op rekken en dat kon ze. Doo amoal èèm noa de beste kamer, woar Dieks stun met mooie bloom' en keersen der um too. Hee lèè onwies mooi in de kis, ie'j konn' rech nig geleum' dat hee dood was, eerlik nig. Doo ze amoal noa hoes hen waar'n, zat Hanna nog èèm bie'j Dieks, zee prakkezeer'n woo dat now wieder goan meus at zee temet alleen was met de keender.

*Oonder dat prakkezeer'n keek ze al schuun noa Dieks en dacht: ,Wat hef hee toch 'n mooi doodshèèmp an.
't Is zeun dat et temet de grond ingeet'.*

,Wee'j wa'k doo', zèè Hanna, ,ik haal de scheer en snie'j d'r 'n stuk of, dat zöt gineen en ik heb nog weer 'n paar mooie tukdeuk vuur de wichter'.

Zoo gezeg, zoo gedoan. De scheer wör haalt, Dieks wör vuurzichtig umdreijt en Hanna knipp'n Dieks 'n slip vuur et gat vot.

Ze dreij'n Dieks weer um, hee har d'r niks van in de gaatt, en lèè all'ns weer

good terech. Ie'j konn' d'r niks van zeen en dat koj' nig.

Zoo dat was vedeent. ,Ik mot toch ok vedan', zèè Hanna. Ze dreij'n de laamp oet en gung noa ber hen. Aanderdaags was d'r onmeunig vól anlöp, meer de leu zeug'n niks. Den Vrieddag was nen zwoar'n dag vuur Hanna en de wichter.

Meer de noabers wuss'n bescheed, d'r mekeern nèèg'ns wat an en d'r was onwies vól volk op de groow. Bets-eum oet Dèèl'n en Mien van Trui oet Ootmöske waar'n ok nog wa komm'n.

De kèèrk zat bastens vol en de pestoor prèèk'n zóó mooi oawer Dieks en oawer et leste oordeel en wel d'r rechts en links zoll'n komm'n te stoan. Meer Dieks har good lèèuwt, doar was he nig bang vuur, dee kwam d'r wa. Hanna zat te lostern met troan'n in de oog'n en et was moesstil in de kèèrk.

Noa de kèèrk en de groow op et kèèrkhof kwam de pestoor nog èèm bie'j Hanna zitt'n kuier'n, um heur luk op te beur'n en mood in te sprekk'n.

Doo begun Hanna te huuln, wat de pestoor nog rech nig zeen har, want Hanna was ne fleenke vrow.

,Hanna woar huul's do now um, wie'j zölt ow toch amoal good help'n', zèè de pestoor.

,Dat wee'k wa', zèè Hanna, ,meer ie'j hebt zoo onmeunig mooi prèèkt oawer Dieks en et leste oordeel. Meer too Dieks nog in de beste kamer stun, heb ik em stiekem umdreijt en 'n slip van et hèèmp d'r ofknipt, dee kon ik nog wa good broek'n vuur de wichter en woo mot dat now met et leste oordeel at ze doar amoal stoat?'

,Och Hanna', zèè de pestoor, ,maak die'j doar gin zoorg'n oawer, Dieks was aajt nen klook'n keal en na venemstig, dee geet wa met et gat noa de hegge hen stoan, doar hoow ie'j nig oawer te prakkezeer'n'.

Doo wör Hanna weer 'n betke röstig, dreug'n de troan'n en gung met de wichter op et hoes an . . .